

JARO

jaktařská rodina

Podzimní vydání — září 2016



Učedníci byli na cestě do Jeruzaléma a Ježíš pospíchal před nimi; byli zaraženi a následovali ho s bázní. (Mk 10, 32)

Když jsem přemýšlel nad duchovním slovem pro začátek tohoto farního časopisu, vzal jsem si do ruky „Evangelium do kapsy“, jen tak jsem ho otevřel a zrak mi padl na tento verš Markova evangelia, u kterého bych se chtěl zastavit.

Učedníci jsou **na cestě do Jeruzaléma**. Jako cestu můžeme vnímat to, co je před námi v tomto roce, ale také celý náš život. Na konci tohoto roku je Jeruzalém, místo Kristova odsouzení, ukřižování a vzkříšení, jak prožíváme o Velikonocích. Na konci našeho života je Nový Jeruzalém, místo věčného pokoje. Cesta má svůj cíl, stává se cestou *sjednání* s Kristem skrze hlubší prožívání Velikonoc, prožívání Jeho umučení a vzkříšení. **Ježíš pospíchá před nimi**. Ježíš nás na naší cestě předchází, proslapává nám ji, zanechává stopu, abychom se s ním mohli setkat v různých událostech, které nás na cestě potkají a abychom nakonec v Jeruzalémě byli svědky toho, jak se pro nás z lásky a milosrdenství obětuje. Ježíš spěchá, protože miluje nekonečně své



srdce, které chce naplnit. **Učedníci byli zaraženi**. Nerozuměli Ježíši, jejich představa o lásce byla odlišná. Necháпали, proč musí jít na smrt, proč chce odejít z tohoto světa a nechat je samotné. Smutek naplňoval jejich srdce ze všech událostí, které mají nastat. Dobře známe stejný stav srdce prožívajícího obavy z toho, co se musí stát. Proč máme před sebou ty bolestné kříže – nemoci, ztráty blízkých, nepokoje, samotu? **Následovali ho s bázní**. Učedníci s Ježíšem prožili silné okamžiky jeho moci, lásky a milosrdenství, které v nich probouzely naději, že to vše skončí dobře, že láska zvítězí. Učedníci nerozuměli, ale důvěřovali a šli do Jeruzaléma, aby byli s Kristem a on s nimi.

Pojďme spolu, drazí bratři a sestry, do Jeruzaléma s tím, co jsme i co neseme a složme to pod křížem Ježíšovi k nohám. On to promění a očistí svou krví a nechá vytrysknout své milosrdenství.

o. Petr

ÚVODNÍK

Prázdniny jsou za námi. Vstoupili jsme do nového školního roku 2016/2017.

Hned v úvodu bych rád poděkoval pastorační radě a všem, kteří se aktivně podílejí na plánování života farnosti. Nesmíme podléhat únavě, ale musíme stále bdít nad darem víry, který jsme obdrželi, a který můžeme ve farnosti rozvíjet. Rád bych také připomenul některé body ze života farnosti, které považuji za důležité:

Prvního října pojedeme v rámci roku milosrdenství na farní pouť na Cvilín, kde budeme prosit o milosti pro sebe i pro naši farnost. Zkusme na to myslet a udělat si čas.

Drazí rodiče, počítejte také s naplánováním výuky náboženství na faře. Výuka bude probíhat každý čtvrtek. Dejte přednost vzdělávání ve víře před jinými kroužky. Nově bude otevřená výuka pro středoškoláky. Jestliže nebudete moci poslat děti do výuky katechismu, prosím, věnujte jim svůj čas a vyučujte je ve víře doma.

Vybízím všechny farníky, aby se nějak zapojili do života farnosti – děti se můžou připojit k ministrantům a schole, či přijít v pátek do společenství mladých. Společně se můžeme připojit k modlitbě ve farnosti, např. k modlitbě ve 21.00, nebo k adoraci vždy první pátek v měsíci, k mariánským sobotám, k modlitbě růžence v rámci živého růžence. Můžeme se potkávat ve farní kavárně, ve farní knihovně a při různých příležitostech. Život víry je život ve společenství církve.

Nabízím jedno předsevzetí pro farnost: **udělej si více času k modlitbě před a po mši svaté** – zastav se a ztiš se před Kristem v Eucharistii. *o. Petr*

POZVÁNKY

Zážitky z Krakova

Mladí z farnosti srdečně zvou všechny farníky v neděli 18. 9. 2016 v 15.00 na faru v Jaktari. Rádi by se s Vámi podělili o velikou radost, kterou prožili na Světových dnech mládeže v Krakově spolu se svatým otcem Františkem.

Misijní neděle

V neděli 23. října bude sbírka na misie. Zároveň proběhne tradiční akce „Misijní koláč“. Prosíme ty, kteří se chtějí zapojit, ať přinesou koláče, které se budou po mši svaté prodávat. Výtěžek věnujeme na misie. Také můžeme přispět koupí misijního kalendáře, který se bude prodávat v zákristii.

Farní pouť na Cvilín

Srdečně všechny zveme na farní pouť, která se uskuteční v sobotu 1. října.

Doprava: kdo chce, může se samostatně dopravit autem; na kole vyjedeme společně od fary v 8.00, pokud bude zájem, tak se půjde i pěšky z Úvalna od 8.00 – autobus jede z východního nádraží v 7.30. Kdyby někdo měl zájem o odvoz, ať se prosím ohlásí v zákristii.

Program: 10.00 – modlitba růžence; 10.30 – mše svatá, krátká adorace a uctění obrazu Sedmibolestné Panny Marie; 12.00 – oběd v poutním domě, posezení; 13.00 – výstup na cvilínskou rozhlednu.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Kniha, která mně zaujala

Moje milá žena mi jednoho dne, po mém stýskání si, že v normální (tedy městské) knihovně si nemůžu vybrat nic na čtení, přinesla knížku z naší farní knihovny. Jmenuje se **Buď, kde jsi** a napsal ji Štěpán Smolen. Když jsem ji otevřel a po přelétnutí stručných informací o autorovi a nudných údajích o katalogizaci se dostal k prologu, uvědomil jsem si, že jsem přskočil ještě jakýsi malý odstavec. Otočil jsem stránku zpět a na ní bylo natištěno:

Varování: Všechny v knize zmíněné postavy jsou přitaženy za vlasy. S výjimkou postavy rektora, jež je přitažena za pleš.

S chutí jsem se pustil do čtení a musím říci, že mě tato malá knížka doslova pohltila. Nejenom, že je psána velmi čtivě, takže jsem byl schopen číst i po únavné 12-ti hodinové směně před tím, než jsem ulehl k odpočinku. Ale také nabízí i otázky a odpovědi k životním situacím, které nyní prožívám. Takže právě včas!

Na zadní straně obálky je krátké shrnutí v jedné větě, kterou si dovolím opsat. *Fantaskní, lehce humorný příběh o hledání stálosti v nestále době.*

Není to poprvé, kdy volba knížky z farní knihovny, inspirované otcem Petrem, naprosto spolehlivě padla na úrodnou půdu a byla mi výtečným průvodcem po mé pozemské pouti.

Už se těším na další skvost z naší farní knihovny.

Tomáš Pchálek

Poutní mše svatá a farní den

V neděli jsme oslavili svátek patronů naší farnosti sv. Petra a Pavla. Při mši svaté v 9.30 jsme také popřáli otci Petrovi k deseti letům jeho kněžské služby. Odpoledne jsme společně v kostele vyprošovali požehnání pro farnost a každého z nás. Za zpočátku deštivého počasí se následně rozběhl program na faře, který odstartovalo divadelní představení O dvanácti měsíčkách, poté už za „bezdeštivého“ počasí následovalo posezení s občerstvením a olympiáda pro malé i velké.

Jan Hanuš



Farní příměstský tábor

Na letošním farním táboře děti hledaly tajuplný ostrov. Každý den poznávali různá území, plnili úkoly a snažili se získat část mapy, která by je navedla k pokladu. Pro všechny činnosti dostaly děti každé ráno požehnání od otce Petra, který se jim věnoval i během dne. Díky tomu byl poklad na tajuplném ostrově na konci tábora opravdu nalezen. *Marie Černá*



Scholový tábor



Také o letošních prázdninách probíhal scholový tábor, tentokrát ve Slavkově u Brna. Bylo tam plno lidí – od dvojčat, která ještě ani neuměla chodit, až po dospělé. Byly tam sprchy, výtah, schody, zámek a kousek od Slavkova dokonce Brno. Prostě tam bylo všechno, co k táboru patří, a občas ještě něco málo navíc. Ale abych tady nevypisovala jenom nudné a zbytečné informace, které (pokud by se vám povedlo článek vůbec dočíst a neukousat se přitom nudou) byste si stejně buď mohli domyslet sami, nebo vám k ničemu nebudou a nezajímají vás, ráda bych zmínila pár zajímavostí.

Tématem byl Sv. František z Assisi, o jehož životě jsme se dozvěděli třeba i to, že je tvůrcem betlémů, které dáváme pod vánoční stromky.

Na zámku ve Slavkově se kdysi používaly speciální pastičky na vši, které si šlechtičny začesávaly do svých krásných účesů. Vypadaly jako vajíčka a byl v nich vzorek krve. Vši do nich nalezly a ven už se nedostaly.

Minimálně jednou za týden jsme se všichni vykoukali (byli jsme na koupališti) – což je zhruba 21,5× víc, než průměrná šlechta, která se myla dvakrát – třikrát ročně.

Podle statistik vedených již léta se stane přibližně jednou za sto let, že by se na všechny účastníky tábora nedostalo jídlo. A to jedno za sto let vyšlo právě na letos. Kuchaři si s tím

ovšem poradili (jako ostatně se vším) a připravili něco dalšího. Nikdo tedy nezemřel a všichni byli šťastní a najezení.

Poslední večer proběhly čtyři divadelní inscenace hry Kohoutek a slepička v romantické Francii, v divoké Africe, v samurajské Číně a na severním pólu. Jedna část posledního zmiňovaného dramatu se odehrávala ve farní knihovně v Jaktáři.

Pro ty, kteří neměli možnost jet s námi a teď je jim to líto a brečí, je tady možnost interaktivního zapojení se do tohoto článku a nasátí táborové atmosféry. (Když můžete cvičit před televizí, proč ne tohle?) Určitě umíte písničku Kdo stvořil mrkající hvězdy, mrkající hvězdy..... Náš otec Bůh! Zazpívali jste si to všichni? Fajn. A teď zkuste francouzsky tyhle sloky:

Kdo stvořil kchupající kchupky, kchupající..... Náš otec Bůh!

Kdo stvořil kchrákající vrrrány, kchrákající..... Náš otec Bůh!

Kdo stvořil dchrnkající hachrfy, dchrnkající..... Náš otec Bůh!

Na závěr malá, téměř podprahová reklama: Dejte své dítě na scholový tábor! Zjistí něco o světcích. (Pro ty, kteří to stále nepochopili: pes sv. Františka se vážně nejmenoval Guláš. Dělal jsme si srandu.) Zvládne dodržovat základní hygienu. Skvěle se nají. Naučí se plynule jazyky (hlavně francouzsky). Navštíví spoustu zajímavých míst. A bude vám moct povyprávět věci, které se do tohoto článku už nevešly.

Barbora Mludková



SDM 2016 – předprogram v diecézi Sosnowiec



Když papež František vyhlásil před dvěma lety v Brazílii místo příštích světových dnů mládeže, zajásali jsme. Krakov? Hurá! Tak blízko! Určitě jedeme!

Ve středu 20. července po mši celebrowané naším biskupem Františkem naskakujeme do autobusů a vyrazíme směr Polsko. Na hranicích kontrolují usměvaví celníci naše jízdní doklady, z plakátů a billboardů nám mává svatý otec. Celý autobus zpívá zbožné i nezbožné písně a moc se těší na svou první zastávku v městečku Łazy. V městečku, které se stejně jako mnoho dalších zapojilo do realizace světových dnů mládeže, nás vítá skupina farníků. Jednotlivé rodiny si nás, poutníky z ČR a z Řecka, i s těžkými batohy rozebírají a na pět dní nás přijímají ve svých domovech. Máme se báječně! Poláci si na přípravě naší návštěvy dali opravdu záležet. „Přejeme si, aby dny strávené v Polsku zůstaly navždy ve vašich srdcích, abyste o nich mohli jednou svým dětem vyprávět! Doufáme, že naším pohostinstvím alespoň z malé části splatíme dluh, který vůči vašemu národu máme, vždyť z vaší země nám královna Doubravka kdysi přinesla Slovo Boží!“

Doslova si užíváme pestrého programu. Prohlížíme si město Łazy a zámek Ogrodzieniec, koupeme se v aquaparku, učíme se polsky. Obědváme „šviňu zasmažanu“ – řízek – a někteří Češi jsou nemile překvapeni, když jsou jim naservírovány buráky (v ČR červená řepa :)). Dokonce máme možnost navštívit i koncentrační tábor v Osvětimi a v tiché modlitbě vzpomenout na oběti holokaustu.

Mezi nejsilnější zážitky patří pěší pouť do Čenstochové. Po „pobudce“ v 5.00 pochodujeme společně s mladými z celého světa ubytovanými ve stejné diecézi jako my. Do asi pětitisícového davu nemilosrdně praží slunce (ano, i v roce milosrdenství :)), ale horko nás

nemůže zastavit, spíše ještě víc podporuje poutnickou náladu a my s ještě větším zápalem zpíváme písně typu „Slunce Kristovy lásky, ať ozáří nás...“ a „Laudato si, díky za teplo, když slunce plane...“. Po náročném dni s dvaceti kilometry v nohách uctíváme obraz Matky Boží a slavíme Eucharistii na místě, kde se před 25 lety setkali mladí s papežem Janem Pavlem II.

„Pro naše poutníky musí být všechno čerstvé“, usmívají se na nás dobrovolníci a každému podávají papírový sáček se svačinou. Později se dozvídáme, že pro nás jídlo chystali až do půl čtvrté hodiny ranní. V neděli trávíme čas s „našimi rodinami“ a večer se setkáváme společně u farního táboráku. Hrajeme hry, tancujeme a zpíváme. Navzájem si říkáme české jazykolamy a polské „łamańce językowe“. Je nám spolu dobře. Předprogram je za námi. V pondělí ráno opět skáče do autobusů s těžkými batohy i s těžkým srdcem, protože loučit se s tak báječnými hostiteli není jednoduché.

Alžběta Hanušová

SDM 2016 – program v Krakově

Jedu! Jedeš? Jedeme! Čím více se blížíme ke Krakovu, tím více přibývá aut s jinou než polskou registrační značkou a upoutávek na Světové dny mládeže. Nálada je výborná, autobus si zpívá a během dvou hodin jsme v Krakově. Tři červená písmenka SDM vidíme opravdu všude, na tramvajích, kolem cest, dokonce i na čerpacích stanicích je koutek se suvenýry!

Náš autobus nám zastaví přímo v Českém národním centru (ČNC) ve starobylém cisterciáckém klášteře ve farnosti Mogila. Dostáváme „poutnický batůžek“ s mapou Krakova, pláštěnkou, stravenkami na celý týden a mnoha dalšími užitečnými věcmi. Lepíme si na zápěstí žlutý pásek s nápisem ČESKÁ REPUBLIKA a s číslem, který slouží jako vstupenka do ČNC, a také jako bezpečnostní opatření v případě úrazu.





V ČNC se během pondělí shromáždí 6 000 poutníků z České republiky. Setkáváme se s ostatními členy našeho spolča, kteří se předprogramu v Lázech neúčastnili. Většina z nás se odchází ubytovat do školy společně s mladými z celé Ostravsko-opavské diecéze. Škola je od ČNC vzdálena cca 15 minut chůze. Spíme na karimatkách ve třídách po 25 spáčích.

Už od rána je z ČNC slyšet zpěv Schóly brněnské mládeže. Hledáme místo před pódiem, abychom dobře viděli a slyšeli katechezi od některého z biskupů a následující mši. Odpoledne se zúčastňujeme mezinárodního festivalu mládeže. Co to znamená? Máme možnost vybrat si z nekonečného množství workshopů a koncertů polských a zahraničních umělců. Zvlášť se nám líbil koncert moravského zpěváka Pavla Helana, kterému se podařilo roztančit v rytmu českých lidových písní i poutníky z Indie. :) Cestujeme přeplněnou tramvají zpátky do ČNC a těšíme se na večerní program. „Mám pocit, že jsem tak nějak blíž k lidem“ volá Iva, smějeme se, obklopeni „blízkými lidmi“ opravdu ze všech stran.

Večerní programy jsou nádherně připravené. Každý den se modlíme jednu z krásných modliteb církve: Růženec, Korunku k Božímu milosrdenství a Křížovou cestu.

V sobotu ráno si balíme karimatku a spacák a po mši svaté vyrazíme směrem na Campus Misericordiae, velké prostranství, kde proběhne vigilie s papežem. Dav houstne. Pokud jsme si na začátku týdne mysleli, že víme, co to znamená HODNĚ lidí, pletli jsme se... :) Potkáváme poutníky z Evropy, Ameriky, Afriky, Asie i Austrálie. Po několika hodinách šťastně nacházíme místo v sektoru, hrajeme BANG, povídáme si s poutníky okolo nás a čekáme na večerní vigilií.

Modlitba ve velkém společenství má nádhernou sílu. Úžasný moment nastává, když nás papež František po svědectví syrské křesťanky vyzývá k společné tiché modlitbě. Celý Cam-

pus Misericordiae ovládne ohlušující ticho. Statisíce mladých lidí se společně ztiší a modlí.

Vzpomínky na Dny strávené v Krakově zůstanou navždy v našich srdcích, ale jak řekl papež František: „Světové dny mládeže závěrečnou mší nekončí, ale naopak začínají! Doba, kterou dnes prožíváme, nepotřebuje pohovkovou mládež, nýbrž mládež, která už má obuté boty nebo spíše pohorky. Dnešní svět vás žádá, abyste byli protagonisti dějin, protože život je krásný vždycky, když jej chceme žít, vždycky když chceme zanechat stopu.“

Přeju nám všem, mladé mládeži i starší mládeži, abychom si nenechali ukrást svobodu a nevyměnili skutečné štěstí a smysl života za komfortní pohovku, která nás uspává!

Na závěr bych vám chtěla poděkovat za vaše modlitby a za to, že jste nám umožnili i díky sbírkám v kostele se Dnů v Krakově zúčastnit! Máme spoustu zážitků, o které se s vámi rádi podělíme v neděli 18. 9. 2016 v 15.00 na faře v Jaktaři.

Alžběta Hanušová

Ministrantský tábor



Ve dnech 22.–24. 8. proběhl ministrantský tábor, kterým nás provázel sv. Benedikt z Nursie a sdílel s námi svou životní moudrost – „všechno dělejte z lásky ke Kristu“. Během tábora jsme společně navštívili krásná místa (sv. Hostýn, Praděd, Tošovice). Ať nás provází hloubka jeho života a nosíme si v srdci i v kapse s sebou Boží slovo – Bibli.

o.Petr

Mše svatá na zahájení školního roku

Ježíš je náš nejlepší učitel. Těmito slovy začal otec Petr kázání na mši svaté, při které jsme si vyprošovali Boží požehnání pro nový školní rok. Celá mše svatá byla doprovázena scholou, jež zpívala písně, které se zpěváci naučili na scholovém táboře. Na závěr otec Petr požehnal ikonu, kterou napsala Pavla Galdiová. Tato ikona bude sloužit jako dvířka od svatostánku v kapli na faře.

Jan Hanuš



INFORMACE

MŠE SVATÉ VE FARNOSTI

Po – 18.00 v kapli sv. Jana Nepomuckého
ve Vlaštickách–Jarkovicích.

Út – 7.00 ve farní kapli.

St – 17.30 v Jakti.

Čt – 18.00 v kapli v Milostovicích.

Pá – 17.30 v Jakti.

So – 17.30 v Jakti.

Ne – 7.15 a 9.30 v Jakti.

MODLITBA ZA FARNOST A OPAVU

Každý den ve 21.00 jste srdečně zváni ke společné modlitbě za farnost a město Opavu. Chceme tím vyprošovat požehnání pro všechny, kteří zde žijí, a také aby nás Ježíš chránil od zla a vedl cestou víry a lásky. Stačí se pomodlit Otčenáš, Zdrávas Maria a Sláva Otci. Na závěr všichni obdržíte kněžské požehnání.

ADORAČNÍ DNY

Každý pátek tichá adorace v Jaktarži 16.45–17.30 a po mši 18.15–18.30 s možností přimluvné modlitby. Každý první pátek vedená společná farní adorace pouze po večerní mši svatě doprovázená zpěvy z Taizé.

Každé třetí pondělí v měsíci adorace ve Vlašovičkách v kapli sv. Jana 17.00–18.00 s možností sv. smíření v zákristii.

Každý třetí čtvrtek v měsíci je adorace v Milostovicích v kapli sv. Cyrila a Metoděje 17.00–18.00 s možností sv. smíření.

KATECHEZE

Co čtrnáct dnů (lichý týden) ve čtvrtek probíhají **Hovory o víře** od 18.45 na faře. První setkání se uskutečnilo 1. září.

ČTVRTEČNÍ VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

13.45–14.25 pro 3. třídu

14.30–15.10 pro 4.–6. třídu

15.15–16.00 pro 7.–9. třídu

Středoškoláci budou mít výuku co čtrnáct dnů v pátek 18.30–19.15.

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou druhou neděli v měsíci 10.30–11.00. Na webových stránkách farnosti můžete v horní liště kliknout na ikonu Knihovna a podívat se na seznam knih.

FARNÍ KAVÁRNA

Otevřena každou druhou neděli v měsíci po mši svatě přibližně od 10.30.

ZPOVÍDÁNÍ

Jaktař – vždy půl hodiny před mší svatou. V sobotu 18.15–18.45 – dle potřeby.

Milostovice: třetí čtvrtek v měsíci hodinu před mší svatou.

Vlašovičky: třetí pondělí v měsíci hodinu před mší svatou.

MINISTRANTI

Schází se každou 1. neděli a 3. sobotu v měsíci na faře. V neděli v 10.30 a v sobotu v 9.15. První setkání bude 24. 9., další pak 2. 10., 15. 10., 6. 11., 19. 11., 4. 12. a 17. 12.

SCHOLA

Zkoušky každý pátek na faře 16.00–17.20.

MAMINKY

Schází se jednou za měsíc ve středu na faře 17.00–19.00. Více informací můžete získat u paní Marie Černé.

MLÁDEŽ

Schází se každý pátek 18.30–20.20 na faře.

MODLITBY OTCŮ

Probíhají co 14 dnů, vždy v úterý od 19.00 na faře. První setkání bylo 6. září.

POBOŽNOSTI NA HŘBITOVĚ

V sobotu 29. října v 14.00 ve Vlašovičkách.

V neděli 30. října v 14.30 v kostele v Jaktarži, poté budou požehnány hroby zemřelých.